DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 lipca | Nr. 18. | Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 50 gr, z przesyłką zwyczajną 60 gr, poleconą 90 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

551.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1936 r.

o ustaniu mocy obowiązującej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1935 r. w sprawie wykonania art. 16 Statutu Ligi Narodów.

Na podstawie art. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1935 r. w sprawie wykonania art. 16 Statutu Ligi Narodów (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1935 r. w sprawie wykonania art. 16 Statutu Ligi Narodów (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 511) traci moc obowiązującą.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu i Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj-Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. 50, poz. 359).

552.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 lipca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o zniesieniu specjalnych ograniczeń obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi.

Na podstawie art. 30 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), oraz w wykonaniu art. 16 Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 35, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 510), traci moc obowiązującą z dniem 2 lipca 1936 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 2 lipca 1936 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 lipca 1936 r. Nr. 51, poz. 366).

553.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 lipca 1936 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285) zarządzam co następuje:

W § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych (Monitor Polski Nr. 116, poz. 209) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 4 czerwca 1936 r. (Monitor Polski Nr. 130, poz. 237) wprowadza się zmiany następujące:

1-o — W punktach 1), 9), 10), 11) i 12) wykazu instytucyj, do których należy składać zgłoszenia wywozowe i które będą doręczały eksporterom zaświadczenia walutowe, wprowadza się pewne poprawki, wobec czego punkty te otrzymują brzmienie następujące:

„1) Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, ul. Moniuszki Nr. 10 oraz jego delegatury — na wszystkie towary, z wyjątkiem: żelaznych wyrobów hutniczych, produktów naftowych, drewna okrągłego, liściastego i iglastego, drewna opałowego, materjałów drzewnych tartych, wszelkich iglastych i liściastych, kopalniaków, podkładów kolejowych, sliprów iglastych i liściastych i wszelkich materjałów ciosanych, papierówki świerkowej, jodłowej, sosnowej i osikowej w szczapach i okrąglakach, mebli giętych i ich części, wikliny, łyka z drzew, zwierząt gospodarskich żywych i bitych, mięsa, wszelkich przetworów mięsnych, słoniny, smalcu, drobiu żywego i bitego, dziczyzny, jaj i cukru;

9) Konwencja Przędzalń Wełny Czesankowej w Polsce, w Łodzi — na wełnę czesaną, przędzę czesankową oraz wyczeski i odpadki wełniane;

10) Syndykat Eksportu Odzieży w Łodzi — na konfekcję;

11) Związek Papierni Polskich w Warszawie — na papier, tekturę wszelką, bibułkę papierosową i obicia papierowe;

12) Naczelna Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie — na produkty eksportowane przez Administrację Lasów Państwowych oraz Polską Agencję Drzewną „Paged" Sp. z Ogr. Odp.".

2-o — Uzupełnia się wyżej wymieniony wykaz przez dodanie w porządku kolejnym instytucyj następujących:

„28) Zrzeszenie Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce, w Łodzi — na przędzę i tkaniny bawełniane;

29) Związek Eksporterów Przemysłu Włókienniczego, Spółdzielnia z o. o. w Bielsku — na wszystkie artykuły włókiennicze;

30) Związek Polskich Fabryk Portland Cementu w Warszawie — na wszelki cement;

31) Związek Przemysłowców w Białymstoku — na wszystkie artykuły włókiennicze;

32) Biuro Sprzedaży Wyrobów Fabryk Jutowych w Warszawie — na wyroby jutowe;

33) Związek Hut Szklanych w Polsce w Warszawie — na wszelkie szkło i wszelkie wyroby szklane;

34) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie — na wyroby Państwowego Monopolu Spirytusowego".

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 lipca 1936 r. Nr. 153, poz. 270).

554.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 czerwca 1936 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokółu dodatkowego z dnia 20 września 1935 r., do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej między Polską a Szwajcarją.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 43), nastąpiła w dniu 9 marca 1936 r. ratyfikacja protokółu dodatkowego, podpisanego w Warszawie dnia 20 września 1935 r., do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 46, poz. 312) do konwencji handlowej między Polską a Szwajcarją, podpisanej dnia 26 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 83, poz. 744), oraz że w wykonaniu ustępu 3 powyższego protokółu dodatkowego wymiana dokumentów ratyfikacyjnych tegoż protokółu nastąpiła w Bernie w dniu 23 kwietnia 1936 r.

Tekst wspomnianego protokółu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokółu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 80, poz. 493).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. 50, poz. 361).

555.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 czerwca 1936 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Szwajcarją w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczącego wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 42), nastąpiła w dniu 9 marca 1936 r. ratyfikacja porozumienia między Polską i Szwajcarją w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczącego wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy, oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu jego punktu 3, nastąpiła w Warszawie w dniu 16 maja 1936 r.

Tekst wspomnianego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 80, poz. 494).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. 50, poz. 362).

556.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 13942/2/36

w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych, dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 441 z 1935 r.) w sprawie wykazu

środków leczniczych dozwolonych do przywozu Ministerstwo zawiadamia, że w myśl § 24 dz. III p. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 r.) niżej wyszczególnione środki lecznicze mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej:

Icoral (amp.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen — Nr. reg. 1829.

Progynon B. Oleosum (amp.) — Schering — Kahlbaum A. G. w Berlinie — Nr. reg. 316/Org i 317/Org.

Sensibamin (amp.) — Chinoin w Ujpest — Nr. reg. 1825.

Sensibamin (tabl.) — Chinoin w Ujpest — Nr. reg. 1826.

Solganal B. Oleosum (amp.) — Schering — Kahlbaum A. G. w Berlinie — Nr. reg. 1828.

Preparaty te podlegają cleniu według poz. 384 z zastosowaniem uwagi po tej pozycji taryfy celnej za dawkowanie.

Jednocześnie skreśla się preparaty:

Extractum Glandulae Thyreoideae aquosum (płyn w amp.) — G. Richter w Budapeszcie, *Hegonon* (tabletki) — Schering — Kahlbaum A. G. w Berlinie — Nr. reg. 441, *Tabulettae Glandulae Thyreoideae siccatae* — G. Richter w Budapeszcie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 lipca 1936 r. Nr. 153, poz. 269).

557.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 15059/2/36

w sprawie pozbawiania włosa surowych skór futrzanych koźlęcych i kozich (poz. 522 p. 1 i 528 p. 2 lit. „a" tar. cel. przyw.) w celu doprowadzenia ich do stanu skór surowych z poz. 492 taryfy celnej przywozowej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie postanowień ust. 2 lit. „d" art. 66, ust. 5, art. 68, ust. 7 i 9, art. 71 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84 z 1933 r., poz. 610) oraz § 14 przepisów wykonawczych do rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1934 r., poz. 833), zmienionego rozp. z dnia 24 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 z 1936 r., poz. 268) zarządza się co następuje:

1) Zezwala się na pozbawianie włosa surowych skór futrzanych koźlęcych i kozich z poz. 522 p. 1 i 528 p. 2 lit. „a" taryfy celnej przywozowej w celu doprowadzenia tych skór do stanu skór surowych z poz. 492 taryfy celnej przywozowej.

2) Pozbawianie włosa wspomnianych wyżej surowych skór futrzanych może być dokonywane tylko w obrębie miejsca urzędowego (§ 21 instr. manip.), a przedewszystkiem w składach i magazynach celnych urzędów celnych, uprawnionych do dokonywania odprawy celnej tych skór stosownie do postanowień § 5 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

3) Omawiane skóry futrzane mogą być pozbawiane włosa w okresie czasu przechowywania ich w składzie lub magazynie celnym, oczywiście pod nadzorem celnym i przy pomocy narzędzi lub maszyn oraz sił roboczych, dostarczonych przez stronę, która ponosi również ewentualne opłaty za nadzór celny w myśl każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

4) Ilekroć w okólniku tym mówi się o „pozbawianiu włosa", należy przez to rozumieć: wystrzyżenie lub zdjęcie włosa w inny sposób i to w takim stopniu, aby po odwłosieniu skóra nienadawała się, nietylko w całości ale i w częściach, do wyprawy na skórę futrzaną; szczególną uwagę należy zwracać na grzbiety, które powinny być pozbawione włosa zupełnie i na całej powierzchni, natomiast pozostałe części skóry mogą być pozbawione włosa w kilku miejscach w formie nieregularnych pasów (serpentyn).

5) Surowe skóry futrzane koźlęce i kozie, pozbawione włosa, stosownie do przepisów niniejszego okólnika, jak również i otrzymany z nich włos, podlegają dalszej odprawie celnej na ogólnych zasadach jako dwa odrębne towary z tem, że przy ostatecznej odprawie należy stosować poz. tar. celnej przywozowej 492 do skór, a 589 p. 2 lit. „a" do włosa, który ponadto może być, na wniosek strony, zniszczony pod kontrolą celną lub wywieziony spowrotem zagranicę w myśl ogólnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

6) W związku z pozbawieniem włosa — omawianych skór futrzanych w składach celnych, poza przepisami p. 1—5 niniejszego okólnika, mają zastosowanie przepisy § 66 — 71 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych z tem, że wniosek, złożony stosownie do wspomnianych przepisów instr. manip., urząd celny uwzględni tylko wówczas, gdy przedsiębiorstwo składowe, w którem żądana czynność ma być dokonana:

a) przeznaczy dla dokonania tej czynności specjalne pomieszczenie składowe, całkowicie izolowane od reszty pomieszczeń składu i zaopatrzone w odpowiednie urządzenia wentylacyjne, pomieszczeniem tem może być ewentualnie posiadane już przez przedsiębiorstwo składowe osobne pomieszczenie, przeznaczone dla rozdrabniania towarów włókienniczych,

b) dostarczy potrzebnej ilości sił roboczych oraz odpowiednich narzędzi lub maszyn, przy

pomocy których surowe skóry futrzane będą mogły być doprowadzone do stanu wymaganego w p. 4 niniejszego okólnika,

c) zaopatrzy na żądanie urzędu celnego funkcjonarjuszów celnych, nadzorujących pozbawianie włosa, w specjalne kostjumy (kombinezony), maski, rękawice i t. p. środki ochronne.

7) Pozbawianie włosa surowych skór futrzanych koźlęcych i kozich w magazynach celnych lub w innem miejscu urzędowem, za wyjątkiem składów celnych, odbywa się na zasadach określonych w p. 1—5 przepisów niniejszego okólnika, a ponadto na niżej wyszczególnionych warunkach:

a) wniosek o pozbawienie włosa omawianych skór w myśl punktu niniejszego powinien być zgłoszony na piśmie w formie dowolnej, ale po uprzedniem zgłoszeniu tych skór do odprawy celnej; we wniosku tym powinny być podane: data i numer zgłoszenia celnego przywozowego, ilość sztuk i rodzaj opakowania, znaki i numery, rodzaj towaru, waga brutto oraz dane, dotyczące czasu i miejsca dokonania żądanej czynności,

b) urząd celny może wniosku strony, zgłoszonego stosownie do przepisu ust. poprzedniego, nie uwzględnić, jeżeli strona nie zadośćuczyni przepisom p. 6 lit. „a" i „b" niniejszego okólnika,

c) urząd celny może odmówić przyjęcia wniosku o pozbawienie włosa surowych skór futrzanych w obrębie miejsca urzędowego, z wyjątkiem składów celnych, jeżeli, ze względu na lokalne warunki danego urzędu, przeprowadzenie tej czynności byłoby zbytnio utrudnione lub mogłoby spowodować zanieczyszczenie lub uszkodzenie innych towarów tam przechowywanych,

d) przed przystąpieniem do pozbawiania włosa surowych skór futrzanych, skóry te powinny być zrewidowane, a wynik rewizji ustalony w myśl ogólnych zasad przy zastosowaniu właściwej dla tych skór pozycji taryfy celnej,

e) wszelkie zapiski o przebiegu dokonywanej czynności, zwłaszcza, gdy trwa ona więcej niż jeden dzień, należy prowadzić na stronicy 4-tej wszystkich egzemplarzy zgłoszenia celnego; zapiski te mogą dotyczyć: ilości sztuk (bel i t. p.) towaru pozbawionego włosa w danym dniu, ich znaków, numerów oraz wagi, uformowania nowych sztuk z włosem lub ze skórami w stanie zmienionym, ich znaków, numerów oraz wagi i t. p.,

f) po pozbawieniu włosa skór futrzanych należy:

I — sporządzić w 2-ch egzemplarzach odpowiedni protokół z podpisem nadzorującego funkcjonarjusza celnego i strony, celem dołączenia tych protokółów do I i II egzemplarza zgłoszenia celnego,

II — poniżej wyniku rewizji, ustalonego przed dokonaniem tej czynności, zamieścić w sposób czytelny adnotację: **„wynik rewizji po zmianie stanu towaru"**, i sporządzić możliwie na tym samym formularzu nowy wynik rewizji z uwzględnieniem przepisu p. 5 niniejszego okólnika.

8) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Monitorze Polskim.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

558.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 lipca 1936 r.

L. D. IV. 15742/3/36

w sprawie uchylenia okólników o specjalnych ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 2-go lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 366) zostały zniesione z dniem 2-im lipca r. b. specjalne ograniczenia obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi, ustalone rozporządzeniem z dnia 13 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 510).

W związku z tem Ministerstwo Skarbu uchyla z dniem 2-im lipca 1936 r. wszystkie wydane w sprawie powyższych ograniczeń okólniki, a w szczególności: okólnik z dnia 24 października 1935 r. L. D. IV. 30371/3/35 w sprawie wypełniania kart statystycznych przy przyterjału wojennego do Italji i jej posiadłości (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 30, poz. 683), okólniki z dnia 16 listopada 1935 r. D. IV. 31865/3/35 i z dnia 9 grudnia 1935 r. D. IV. 34670/3/35 w sprawie wykonania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 722 i 34, poz. 779), jako też okólnik z dnia 16 grudnia 1935 r. L. D. IV. 35033/3/35 w sprawie wypełniania kart statystycznych przy przywozie z Włoch i posiadłości włoskich (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 838) oraz okólnik z dnia 8 lutego 1936 r. L. D. IV. 854/3/36 w sprawie przywozu z Włoch oraz posiadłości włoskich środków płatniczych i papierów wartościowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 5, poz. 163; Monitor Polski Nr. 40, poz. 72).

Natomiast w stosunku do obrotu towarowego z Włochami i posiadłościami włoskiemi mają zastosowanie ogólnie obowiązujące ograniczenia, a to: zakazy przywozu towarów, przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280)

oraz ograniczenia, wynikające z dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z W. M. Gdańskiem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 279) oraz z dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 6 lipca 1936 r. Nr. 154, poz. 271).

559.

OKÓLNIK T. 96 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lipca 1936 r.

L. D. IV. 14572/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 791).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Tkaniny, dzianiny, plecionki i t. p. wyroby, wykonywane czy to sposobem ręcznym, czy mechanicznym z wszelkich materjałów włóknistych roślinnych, których włókna uprzednio nie zostały poddane procesowi przędzenia, lecz użyto je w stanie surowym (np. łyko rami, konopi i t. p., włókno pojedyńcze z liści palm, agaw, różnych pokrzyw, traw i t. p.) należy pod względem taryfowym traktować narówni z plecionkami w arkuszach, wykonanemi z surowców roślinnych nieprzędzonych, i clić według poz. 791 tar. celnej.

Zarazem wyjaśnia się, iż plecionką, czy też wyrobem plecionym nazywa się taki wyrób utworzony z dwóch lub kilku szeregów nitek, które przeplatają się wzajemnie nie pod kątem prostym, a w razie tworzenia się kąta prostego, żaden z powyższych szeregów nitek nie układa się w kierunku podłużnym wyrobu.

Tkaniną natomiast nazywa się taki wyrób, który powstał z dwóch lub kilku szeregów nitek, których splot zawsze tworzy kąt prosty, przyczem jeden szereg nitek posiada zawsze kierunek podłużny danego wyrobu.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

560.

OKÓLNIK T. 97 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lipca 1936 r.

L. D. IV. 15302/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 497, 900, 903, 1263, 1265 i 295 tar. celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Skóry twarde, wymienione w poz. 497 taryfy celnej, bywają pokryte w celu nadania im połysku masą, często zawierającą sole glinu, względnie inne substancje mineralne, używane również przy garbowaniu mineralnem.

Wobec powyższego dla uniknięcia pomyłek, należy, w celu ustalenia wyprawy tych skór, brać tylko ich warstwy wewnętrzne i z otrzymywanych wyników badania wnioskować o rodzaju wyprawy.

Obecność glinu lub innych garbników mineralnych w wewnętrznych warstwach skóry twardej jest dowodem, że do wyprawy tej skóry użyte były garbniki mineralne.

2. Naczynia ze szkła białego i półbiałego nieszlifowane i nierżnięte posiadające wtopioną płytkę ze szkła porowatego, służące do sączenia w laboratorjach, również i same płytki ze szkła porowatego, podlegają cłu według poz. 900 p. 4 lit. **b** jako naczynia laboratoryjne osobno niewymienione.

3. Naczynia laboratoryjne ze szkła białego szlifowane, polerowane, rżnięte lecz bez innych ozdób — podlegają cłu według poz. 903 tar. cel.

4. Złoto, srebro, platyna i platynowce: ruten, rod, pallad, osm i iryd — nadchodzące z zagranicy w postaci proszku, w którym to stanie wymienione metale nie są przewidziane w taryfie celnej, podlegają odprawie według następujących pozycji taryfy celnej:

a) srebro w proszku — według poz. 1263 p. 1 narówni ze srebrem w ziarnach,
b) złoto, platyna, ruten i rod w proszku — według poz. 1265 p. 1, narówni ze złotem, platyną, rutenem i rodem w ziarnach,
c) osm, iryd i pallad w proszku — według poz. 295 p. 11 — jako pierwiastki wymienione w tej pozycji.

Sprzecznie z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

561.

OKÓLNIK T. 98 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lipca 1936 r.

L. D. IV. 9445/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1172).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Zegarki bransoletkowe objęte p. 1 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletkami z metali nieszlachetnych o wykończeniu takim jak i koperta, jak również z bransoletkami (paseczkami) ze skóry, materjałów włóknistych należy clić według odpowiednich liter punktu 1 poz. 1172 taryfy celnej zależnie od wykończenia koperty zegarka.

Zegarki, objęte p. 1 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletkami z metali nieszlachetnych posrebrzanemi, pozłacanemi, emaljowanemi lub z ozdobami srebrnemi, złotemi, z emalji — należy clić według odpowiednich liter punktu 1 poz. 1172 taryfy celnej, przewidzianych dla zegarków posrebrzanych, pozłacanych, emaljowanych lub z ozdobami srebrnemi, złotemi, z emalji, chociażby same zegarki nie były pokryte szlachetnemi metalami, emalją i nie posiadały ozdób z metali szlachetnych, emalji.

Zegarki bransoletkowe, objęte p. 1 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletką z metali szlachetnych należy clić osobno — zegarki według punktu 1 tej pozycji zależnie od wykończenia koperty, bransoletki zaś według pozycyj, przewidujących wyroby osobno niewymienione z odnośnego metalu szlachetnego.

Zegarki bransoletkowe, objęte pp. 2, 3, 4 i 6 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletkami z takiego samego materjału co i koperta lub z bransoletkami z metali nieszlachetnych, jak również z bransoletkami (paseczkami) ze skóry, materjałów włóknistych należy clić według odpowiednich punktów i liter poz. 1172 taryfy celnej, zależnie od materjału koperty i jej wykończenia.

Zegarki bransoletkowe, objęte p. 2 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletką złotą lub platynową należy clić osobno — zegarki według p. 2 poz. 1172, bransoletki według poz. 1266 p. 4 taryfy celnej.

Zegarki, objęte lit. „a" punktu 5 poz. 1172 taryfy celnej, z bransoletką inną niż z metali szlachetnych należy clić jako zegarki bez bransoletki.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

562.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1936 r.

L. D. IV. 16744/3/36

w sprawie stosowania zniżek celnych do towarów francuskiego pochodzenia w związku z wygaśnięciem Konwencji handlowej polsko-francuskiej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do oświadczenia rządowego z dnia 25 maja 1936 r. w sprawie wypowiedzenia Konwencji Handlowej między Polską a Francją podpisanej w Paryżu dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 329) oraz do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 13 czerwca b. r. L. D. IV. 13363/3/36 w sprawie wygaśnięcia tej konwencji (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 518), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w różnych okresach czasu zostały wydane stronom pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej do towarów francuskiego pochodzenia, na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania zawartej w omawianej Konwencji handlowej polsko-francuskiej, która to klauzula z chwilą wygaśnięcia Konwencji nie może być dalej stosowana.

Wobec powyższego zarządza się, co następuje:

1) Jeżeli w wydanem pozwoleniu zezwolono na zastosowanie zwiększonej zniżki celnej (80 wzgl. 90% cła auton.) do maszyn i aparatów w związku ze zniżkami ustalonemi protokółem końcowym do art 1 Umowy Gospodarczej polsko - niemieckiej (Dz. U. R. P. Nr. 83/35, poz. 512) to w tym przypadku do maszyn i aparatów francuskich wyszczególnionych w takiem pozwoleniu do ostatecznej odprawy celnej po dniu 9 lipca b. r. należy stosować zniżki celne tylko w wysokości według przepisu autonomicznego o zniżkach celnych, wydanego na podstawie art. 23 ust. 1 p. a prawa celnego.

2) W innych przypadkach wydania pozwoleń na zastosowanie zniżki celnej konwencyjnej na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, zawartej w konwencji handlowej polsko - francuskiej, pozwolenia te tracą swą ważność z dniem 10 lipca b. r. i nie mogą być stosowane do wymienionych w nich towarów francuskiego pochodzenia, zgłoszonych do ostatecznej odprawy celnej w dniu 9 lipca b. r.

3) Przy cleniu towarów francuskich na podstawie pozwoleń co do zastosowania zniżek celnych, zgłoszonych do ostatecznej odprawy przed dniem 10 lipca b. r., należy mieć na uwadze postanowienia art. 46 ust. 6 prawa celnego.

4) Pozatem, wskazując na postanowienie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85,

poz. 732), poleca się do towarów francuskich, zgłoszonych po dniu 9 lipca b. r., stosować stawki kolumny I taryfy celnej.

5) W razie zawarcia w międzyczasie z Francją prowizorjum, urzędy celne będą zawiadomione o tem dodatkowo.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

563.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1936 r.

L. D. V. 7554/1/36

w sprawie potrącania zaległości podatkowych z pożyczek przyznawanych pod rejestrowy zastaw rolniczy.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Stosownie do postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 655), wymienione w tem rozporządzeniu instytucje kredytowe przystąpią w niedługim czasie do udzielania pożyczek pod rejestrowy zastaw rolniczy.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż w roku bieżącym przy udzielaniu tych kredytów nie będą dokonywane **żadne potrącenia** z jakiegokolwiek bądź tytułu (a więc również i z tytułu państwowego podatku gruntowego) z wyjątkiem zaległych rat tych kredytów.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu zaznacza, iż korzystanie przez urzędy skarbowe z uprawnień przewidzianych w art. 10 powołanego rozporządzenia co do zajmowania przedmiotów, obciążonych rejestrowym zastawem rolniczym, na pokrycie należności z tytułu podatku majątkowego, gruntowego i przemysłowego — winno być w roku bieżącym zaniechane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

564.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1936 r.

L. D. V. 7382/1/36

w sprawie interpretacji okólników.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Na podstawie przesyłanych Ministerstwu Skarbu odpisów okólników i zarządzeń, wydawanych przez izby skarbowe (Wydział Skarbowy) Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niejednokrotnie okólniki izb skarbowych wydawane są w związku z zarządzeniami i okólnikami Ministerstwa Skarbu, ogłoszonemi w Dzienniku Urzędowym z zaznaczeniem, że odnoszą się również do urzędów skarbowych, bądź przesyłanemi bezpośrednio do urzędów skarbowych, przyczem okólniki i zarządzenia izb skarbowych (Wydziału Skarbowego) sprowadzają się często do powtórzenia treści okólników Ministerstwa Skarbu z dodaniem nieraz zupełnie nieistotnych uwag i wyjaśnień.

Ponieważ tego rodzaju praktyka zmusza urzędy skarbowe, i tak już obciążone obowiązkiem studjowania licznych zarządzeń i okólników o istotnem znaczeniu, do nieproduktywnej pracy, związanej z czytaniem niepotrzebnych okólników, Ministerstwo Skarbu wprowadza zakaz wydawania przez izby skarbowe okólników wyjaśniających lub uzupełniających okólniki Ministerstwa.

W wyjątkowych wypadkach, gdyby zdaniem izby skarbowej (Wydziału Skarbowego) zachodziła w związku z ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym lub rozesłanym bezpośrednio do urzędów skarbowych okólnikiem konieczność udzielenia ze strony izby skarbowej dodatkowych wyjaśnień, wyjaśnienia te należy traktować jako posiadające charakter interpretacyjny i zgodnie z postanowieniami okólnika z dnia 26 maja 1936 r. L. D. V. 6506/1/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 469) przedkładać do uprzedniej aprobaty Ministerstwu Skarbu.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy jednak tych przypadków, w których Ministerstwo Skarbu w swem zarządzeniu (okólniku) upoważnia izby skarbowe (Wydział Skarbowy) lub nakłada na nie obowiązek udzielenia urzędom skarbowym dalszych wyjaśnień.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

565.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1936 r.

L. D. V. 41316/4/36

w sprawie ulg w państwowym podatku przemysłowym w związku z akcją zwalczania bezrobocia.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z akcją zwalczania bezrobocia Ministerstwo Skarbu w uzupełnieniu okólników: z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 752), z dnia 28 lutego 1936 r. L. D. V. 37101/4/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 6, poz. 196) oraz z dnia 25 czerwca 1936 r. L. D. V. 40074/4/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 546), na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46, poz. 339) zarządza co następuje:

I. Przedsiębiorstwa przemysłowe, wymienione w cz. II. lit. c, rozdział XIV taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, t. j. miodosytnie oraz zakłady, wyrabiające lakier spirytusowy i politurę, o ile w okresie od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 31 grudnia 1936 r. powiększą ilość zatrudnionych robotników ponad najwyższą normę przewidzianą w ustawie, zwolnione będą od obowiązku dopłaty do przewidzianej w ustawie ceny świadectw przemysłowych wyższej kategorji.

Nadto niezależnie od zwolnienia od obowiązku dopłaty do ceny świadectw przemysłowych wyższej kategorji, przedsiębiorstwa te otrzymają, o ile w okresie od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 15-go grudnia 1936 r. powiększą ilość zatrudnionych robotników ponad najwyższą normę, przewidzianą w ustawie conajmniej przez trzy miesiące, bonifikatę ceny świadectwa przemysłowego, wymaganego na rok 1936 w wysokości określonej w poniższej tabeli:

Wysokość bonifikaty % od ceny świadectwa przemysłowego wymaganego na rok 1936 wraz ze wszystkiemi dodatkami	Zwiększenie ilości zatrudnionych robotników ponad najwyższą normę przewidzianą w ustawie przy kategorji świadectwa przemysłowego						
	II	III	IV	przy fabrykacji ręcznej		przy stosowaniu silników	
				V	VI	V	VI
10%	o 390	o 195	o 75	o 33	o 19	o 12	o 6
20%	„ 530	„ 265	„ 100	„ 41	„ 23	„ 14	„ 7
30%	„ 670	„ 335	„ 125	„ 49	„ 27	„ 17	„ 8
40%	„ 810	„ 405	„ 150	„ 57	„ 31	„ 20	„ 10
50%	„ 950	„ 475	„ 175	„ 65	„ 35	„ 23	„ 12
60%	„ 1090	„ 545	„ 200	„ 73	„ 40	„ 26	„ 14
70%	„ 1230	„ 615	„ 225	„ 82	„ 45	„ 29	„ 16
80%	„ 1370	„ 685	„ 250	„ 91	„ 50	„ 32	„ 18
90%	„ 1500	„ 750	„ 300	„ 100	„ 55	„ 35	„ 20
100%	ponad 1500	ponad 750	ponad 300	ponad 100	ponad 55	ponad 35	ponad 20

Pozatem co się tyczy sposobu i trybu przyznawania bonifikat, zwalniania od dopłaty do ceny świadectwa przemysłowego wyższej kategorji, zaliczania bonifikat na poczet świadectwa przemysłowego na 1937 rok oraz braku obowiązku uiszczania opłat stemplowych — obowiązują zasady wyrażone w okólniku z dnia 25 czerwca 1936 r. L. D. V. 40074/4/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 546).

II. Zakłady gastronomiczne, wymienione w cz. II. lit. A, rozdz. VII. mogą być z urzędu (bez składania indywidualnych podań) prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorji drugiej zamiast ustawowo przewidzianej kategorji pierwszej, o ile w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1936 r. zakłady te — bez sprzedaży trunków — zatrudniać będą najwyżej do 25 pracujących, zaś ze sprzedażą trunków najwyżej do 12 pracujących osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

566.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 lipca 1936 r.

L. D. V. 38008/4/36

w sprawie ulg w podatku przemysłowym od obrotu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) wyłącza zurzędu (bez obowiązku składania indywidualnych podań) z podstaw podlegającego podatkowi przemysłowemu od obrotu przychodu brutto przedsiębiorstw ekspedycyjnych następujące wydatki:

a) koszty cła (wraz z opłatami manipulacyjnemi),
b) koszty przewozu cudzemi środkami przewozowemi (koleją, statkiem i t. p.),
c) koszty ubezpieczenia towaru,
d) kwoty wypłacone innym przedsiębiorstwom ekspedycyjnym, których pomocą posługiwał się ekspedytor przy wykonaniu zawartej umowy,
e) opłaty za ekspertyzę towaru,
f) należności kranowe, brzegowe i za przeładunek,

poniesione przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne **przy ładunkach zbiorowych** na rachunek klienta (zleceniodawcy), w tych przypadkach, gdy umowa o ekspedycję opiewa na ryczałt wynagrodzenia.

Powyższe wyłączenie ma zastosowanie jedynie do t. zw. ładunków zbiorowych (drobnicowych) przy ustalaniu obrotów, osiągniętych od dnia 1 lipca 1936 r. pod warunkiem:

a) prowadzenia przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne prawidłowych ksiąg handlowych,
b) otworzenia w księgach handlowych odrębnego rachunku (konta) przesyłek zbiorowych, na którym z jednej strony będą księgowane wszystkie wpływy i należności z tytułu ładunków zbiorowych, a z drugiej strony wszystkie te wydatki, które w myśl niniejszego okólnika podlegają wyłączeniu z podstaw opodatkowania,
c) udowodnienia wydatków poniesionych przy każdej zbiorowej przesyłce oryginalnemi dokumentami (listami przewozowemi, rachunkami, kwitami i t. p.),
d) przedstawienia wykazu poszczególnych przesyłek, składających się na daną przesyłkę zbiorową.

Wyłączenie wydatków może nastąpić tylko do wysokości udowodnionej.

Wyłączenie wydatków nie może mieć wogóle miejsca w przypadku dokonywania przewozu na własny rachunek ekspedytora, bądź jego własnym środkiem przewozowym. Dotyczy to również przypadków, gdy ekspedytor podejmuje się przewozu na własny rachunek, choć w rzeczywistości przewozu dokonała z jego ramienia osoba trzecia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

567.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1936 r.

L. D. VI. 5279/4/36

w sprawie konserwacji przyrządów kontrolno-mierniczych Siemensa.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W myśl przepisu § 27 ust. 2 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 2.VIII. 1924 r. L. 9154/D. A. M. (Dz. U. M. S. Nr. 25, poz. 522) skrzynie żelazne i płaszcze cynkowe przyrządów kontrolno-mierniczych są malowane w wytwórni trwałą farbą, niewrażliwą na działanie pary alkoholowej. Jednakże farba ta po dłuższym czasie wskutek działania temperatury, wstrząsów mechanicznych i innych czynników ulega zniszczeniu. Dostarczana przez przedsiębiorców do powyższego celu zwykła farba nie odpowiada swemu przeznaczeniu, ulega działaniu par alkoholowych i ścieka na przyrząd kontrolno-mierniczy, zanieczyszczając jego mechanizm.

Pozatem w gorzelniach, które odstępują swe prawo odpędu, bądź też z innych powodów przez dłuższy czas są nieczynne, wnętrza przyrządów kontrolno-mierniczych ulegają znacznemu zanieczyszczeniu wskutek szkodliwego działania wilgoci.

W związku z powyższem Izby Skarbowe, przedstawiając Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w myśl okólnika z dnia 12.X. 1935 r. L. D. VI. 6131/4/36 (Dz. U. M. S. Nr. 29, poz. 663) roczne zapotrzebowania na oliwę, równocześnie podadzą potrzebne ilości farby i wazeliny do konserwacji przyrządów kontrolno-mierniczych.

Warstwą wazeliny odpowiedniej grubości należy zabezpieczać wszystkie nielakierowane części przyrządu.

Kierownik Departamentu:
(—) *K. Zubrzycki.*

568.

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ.

OKÓLNIK Nr. 19

z dnia 25 czerwca 1936 r.

w sprawie nadsyłania zestawień miesięcznych, dotyczących tranzakcyj dewizowych.

Komisja Dewizowa zawiadamia, że zestawienia miesięczne, które banki dewizowe winny nadsyłać w myśl okólnika Banku Polskiego Nr. 1 z dnia 27.IV. r. b. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 448) należy kierować do dnia **7-go** następnego miesiąca **pod adresem Komisji Dewizowej.**

Zestawienia te, zgłoszone przez centrale banków, winny obejmować również dane z oddziałów bez specjalnego wyszczególnienia oddziałów.

Ponadto należy przy ich sporządzaniu uwzględnić następujące uwagi:

Należności i zobowiązania z tytułu tranzakcyj dewizowych na termin winny być podawane oddzielnie, a nie w poz. „inne należności" lub „inne zobowiązania".

Ad A p. 3 (str. 1 okólnika Nr. 1) — portfel weksli, płatnych zagranicą, akceptowanych przez firmy zagraniczne, należy podawać tylko ogólną kwotę;

Ad p. 4 — wszelkie inne należności zagraniczne — należy podawać tylko ogólną kwotę;

Ad B p. 1 — wykorzystane kredyty zagraniczne — nie należy wyszczególniać osoby wierzyciela;

Ad p. 2 — gwarancje — udzielone instytucjom zagranicznym — należy podawać tylko ogólną kwotę;

Ad p. 3 — wszystkie inne zobowiązania zagraniczne — należy podawać tylko ogólną kwotę;

Ad C — stan rachunków zagranicznych loro w złotych—należy podać ogólną kwotę z podziałem na:

1) rachunko wolne,
2) „ gdańskie (Daki - Konti),
3) „ zablokowane

oraz wyszczególnić tylko tych klientów, **których rachunki przekraczają kwotę zł 100.000.—**

Zwalnia się banki od obowiązku nadsyłania szczegółowych zestawień tranzakcyj, zawartych z innemi bankami dewizowemi oraz bankami zagranicznemi i obowiązku nadsyłania zestawień **obrotów** na rachunkach zagranicznych loro.

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie płatności podatków w m-cu lipcu 1936 r.

W lipcu płatne są podatki następujące:

1) do 25 lipca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w czerwcu, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 5 lipca — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 do 30 czerwca b. r.; do 20 lipca — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni lipca b. r.

3) do 7 lipca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych przez służbodawcę w czerwcu b. r.

Ponadto płatne są w lipcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 147

dnia 8 lipca 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,48	89,05
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29	5,25½
Dolary kanadyjskie . .	1 Dol.	5,26½	5,23½
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	360,47	358,75
Franki francuskie . . .	100 Fr.	35,08	34,92
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	173,24	172,45
Funty angielskie . . .	1 Ł.	26,58	26,42
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho - słow. .	100 K.	20,20	19,70
Korony duńskie	100 K.	118,59	117,75
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,43	132,55
Korony szwedzkie . . .	100 K.	137,03	136,05
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	35,00	33,00
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,71	11,55
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	140,00	135,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . .	100 Pes.	63,00	61,00
Szylingi austrjackie . .	100 Szyl.	99,00	98,00

WALUTY	Za	Tranzakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	359,75	360,47	359,03
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,98	212,92
Bruksela	100 Blg.	89,30	89,48	89,12
Budapeszt . . .	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,71	11,65
Konstantynopol .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	118,59	118,01
Londyn	1 Ł.	26,51	26,58	26,44
Madryt	100 Pes.	—	72,70	72,40
Medjolan	100 Lir.	—	42,10	41,80
Montreal	1 Dol.	—	5,26¾	5,24¼
Nowy Jork . . .	1 Dol.	—	5,28¾	5,26¼
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,27¾	5,29	5,26½
Oslo	100 K.	—	133,43	132,77
Paryż	100 Fr.	35,01	35.08	34,94
Praga	100 K.	21,95	21,99	21,91
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofja	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	136,70	137,03	136,37
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	172,95	173,24	172,61
c) MONETY.				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	150,00	145,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 Zł.